

BETER EEN GOEIE BUUR DAN EEN VERRE VRIEND(IN)

Blijspel in drie bedrijven

door

GERARD KOEK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BETER EEN GOEIE BUUR DAN EEN VERRE VRIEND(IN)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERARD KOEK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Arnold Verhoog - heer des huizes

Coby - zijn vrouw

Ruud - hun zoon

Anja - hun dochter

Mevr. Gerry Top - projectontwikkelaarster

Otto Sterk - buurman

Wilma Sterk - buurvrouw

Lia - hun dochter

Stem achter de coulissen - geweten van Arnold.

PERSOONS BESCHRIJVING:

Arnold Verhoog: Een patserig baasje met een hele grote mond, die van zichzelf een hele hoge dunk heeft maar in de praktijk een grote mislukking is. Kleding: Als hedendaagse zakenman gekleed.

Coby: Een hartelijke vrolijke vrouw, die zo goed mogelijk het gezin in het gareel probeert te houden maar niet over zich laat lopen. Kleding: Vlot eigentijds.

Ruud: Sportieve spontane jongen 20-22 jaar, zeer vrij van opvatting. Kleding: Sportief.

Anja: Eigentijds vrolijk meisje 18-20. Kleding: eigentijdse beetje uitdagend.

Mevr. Top. Zeer overdreven en gemaakt. Kleding: Netkousen Mantelpakje met kort rokje, uitdagend décolleté

Otto Sterk: Een komisch mannetje met een fondsbrilletje op, die niet al te snugger overkomt, maar dat is schijn, Kleding: ouderwets, hij heeft

een te wijde broek aan, die hij op houd met ouderwetse bretels

Wilma: Als Coby.

Lia: Als Anja.

Geweten: Stem achter de coulissen, (liefst de stem van Arnold) mag metaalachtig klinken.

DECOR:

Het toneel is modern ingericht met een bank en fauteuil, een bijzettafeltje waarop een telefoon, 'n eethoek, een moderne kast waarop wat drankflessen met glazen, een staande schemerlamp, moderne schilderijen en op een zijwand 'n spiegel. Rechts is er deur naar de hal en een deur naar de overige vertrekken. Links is een deur naar de keuken. In de achterwand is een dubbele tuindeur gesitueerd.

EERSTE BEDRIJF

Arnold: *(Is een pocherig baasje die het altijd beter weet, maar in de praktijk meest aan het kortste eind trekt. Hij praat opschepperig en maakt daarbij altijd drukke gebaren. Als het doek op gaat staat hij in z'n hemd voor de spiegel, met een handdoek tussen zijn broek, hij is bezig zich te scheren, z'n gezicht zit vol met schuim, terwijl hij luidkeels zingt. (Tís moeilijk bescheiden te blijven, wanneer je zo goed bent als ik) Als hij zich plotseling in z'n kin snijdt) Au verd.... (drukt z'n handdoek tegen zijn kin)(brult) Coby... Coby (loopt door de kamer) (geërgerd) He, dat het juist nu gebeuren moet, juist nu ik straks bezoek krijg. (gaat naar de deur van de keuken) (luid) Coby... ben je doof geworden, hoor je me niet roepen!!!!*

Coby: *(vanuit de keuken) Ja ja, rustig maar.... Je staat toch niet in de brand.*

Arnold: *(loopt kwaad heen en weer te beren met de handdoek tegen z'n kin)(kwaad) Dat is helemaal mooi.... Dus ik moet eerst afbranden voor jij 'n keer in actie komt.*

Coby: *(verschijnt in het gat van de deur, met een dienblad waarop ontbijtspullen staan. (zij is een vrolijke vrouw, die niet zo gauw in paniek raakt.) Wat is er nu weer aan de hand? (terwijl ze het dienblad op tafel zet)(vrolijk) Waar heeft mijn beste mannetje zich pijn gedaan.*

Arnold: *(stuift op) Ik ben je beste mannetje niet, en ik heb me gesneden met scheren.*

Coby: *O, is het weer zo. (loopt naar de kast en haalt er pleisters uit) Dat is de vierde keer pas deze week... Gaat maar even zitten. (terwijl ze met de handdoek zijn gezicht afveegt en er een pleister op doet) Je mag van geluk spreken, dat ik verpleegster geweest ben, anders zou je zulke verwondingen niet overleven.... Zo die zit. (ze heeft een veel te grote pleister opgeplakt)*

Arnold: *(kwaad) Het is de derde keer pas.... En het ergste is, dat ik straks bezoek krijgt. (terwijl hij naar de spiegel loopt) Heel belangrijk bezoek. (kijkt in de spiegel) Wat heb je nou gedaan? Ik kan niet eens meer zien wie ik ben.*

Coby: *(doet serieus) Het is niet mijn schuld, dat jij je kin zo ongeveer gehalveerd heeft....Hij bedekt maar net de wond.*

Arnold: *(geschrokken) Is het zo erg. (z'n hand aan z'n kin houdend) Het doet ook wel donders veel pijn... Ik zal toch niets geraakt hebben... Ik bedoel...*

Coby: *(gemaakt ernstig) Nou, ik denk het niet, maar je weet het natuurlijk maar nooit....*

Arnold: *Zal ikke... Ik bedoel, moet de dokter er naar kijken?*

Coby: Ja, wat zal ik daar van zeggen... Misschien is dat wel het beste.

Anja: *(komt op in nachthemd)(gapend)* Goeie morgen. *(kijkt naar haar vader)* Wat is er met pa gebeurd?

Coby: *(geeft haar stiekem een knipoog)* Pa heeft zich vreselijk gesneden met scheren. *(zorgelijk)* Het zag er echt niet zo mooi uit.

Anja: *(speelt het mee)* Is het dan niet verstandig, dat hij er even mee langs de dokter gaat.... Of naar het ziekenhuis?

Arnold: *(staat verschrikt op en gaat naar de spiegel)* Denk je dat het nodig is?? *(kijkt in de spiegel)* Verdorie, dat komt me nu juist niet uit.

Anja: *(loopt naar de telefoon)* Ik bel de dokter wel even, voor de zekerheid. *(pakt de telefoon)*

Coby: *(geruststellend)* Ach, als je niet teveel bloed verliest en je de pijn kan verdragen, zou ik daar nog even mee wachten.

Anja: *(legt de telefoon weer neer sarcastisch)* Ja, dat is misschien wel het beste.... Er zijn waarschijnlijk mensen die meer hulp nodig hebben.

Arnold: *(gaat verder met zich te kleden) (opgelucht)* De pijn is wel te harden.... *(kijkt weer in de spiegel)* En er komt nog geen bloed door de pleister heen.

Anja: Gelukkig, dan valt het misschien nog wel mee. *(tot ma, die inmiddels de tafel gedekt heeft voor het ontbijt)* Is dat lieve broertje van me nog niet wakker, je mag wel eens controleren of hij zich niet doorligt, de luilak.

Coby: Ach, hij zal zo wel komen, hij is wat laat naar bed gegaan.

Arnold: *(sarcastisch)* Wat je zegt.... Toen ik rond half vier de aardappels moest afgieten was hij nog niet thuis.

Anja: *(verbaasd)* Wat bazel je nou... *(terwijl ze aan tafel gaat zitten)* Wat moest je vannacht afgieten?

Coby: *(vrolijk)* Je papaatje moet er in de nacht wel eens uit om te plassen, als hij te veel gedronken heeft.

Anja: *(niet begrijpend)* Wat hebt dat nou met aardappelen te maken?

Arnold: *(is intussen gekleed en gaat aan tafel)* Niets, helemaal niets. *(kijkt op z'n horloge)* Maar als hij gelijk met ons wil ontbijten, moet hij opschieten..... *(moppert)* Ik had het vroeger niet te flikken, om midden in de nacht thuis te komen.

Anja: *(staat op)* Ik zal hem wel even wekken. *(lachend)* Daar heb ik zo me eigen methoden voor. *(gaat af)*

Coby: *(goelijk)* Je moet die jongen niet zo zwaar vallen... Hij heeft het hele jaar hard gestudeerd, dan mag hij toch ook wel eens ontspannen.

Arnold: *(verontwaardigd)* Moet dat dan perse in de nacht gebeuren?.... Toen wij vroeger....

Coby: (*valt in*) Vroeger is nou niet.... Vroeger begon 'n feestje om acht uur, nu is dat elf uur.

Arnold: Ze keren tegenwoordig alles om.... Ze maken van de dag de nacht en andersom.

Coby: Het is gelukkig allemaal niet zo strak en bekrompen meer als vroeger, het is maar beter zo.

Arnold: Oo... vind je dat. Nou, ik vond het vroeger beter als nu, ze vreten tegenwoordig van alles uit.

Coby: (*luchtig*) Ach man, je moet een beetje met de tijd mee gaan, wat jij vroeger hebt uitgespookt, daar waren ze het ook niet altijd mee eens.

Arnold: (*verbaasd*) Wat krijgen we nou..... Ik was vroeger altijd 'n heel oppassende jongen.

Coby: Ja ja, tot je mij ontmoeten zeker..... (*lachend*) Ik wil je niet zwart maken tegenover de mensen hier, maar je was een schuinsmarcheerder. (*gaat achter hem staan en haalt hem aan*)

Arnold: (*speelt verontwaardigd*) Hoe kom je daar nou bij.

Coby: Hoe kom je daar nu bij?... Je zat altijd aan me te frunneke.

Arnold: (*lachend*) Alleen als jij probeerde om mij te verleiden, dan ging ik wel eens over de schreef.

Coby: (*loopt bij hem vandaan*) (*gekscherend*) Welja, geef mij de schuld maar weer.....

Ruud: (*Anja komt gillend binnen, met Ruud achter haar aan . Hij heeft een kussen in z'n hand waarmee hij Anja probeert te slaan. Anja holt om de tafel heen en zoekt bescherming achter haar vader*)(*kwaad*) Ik zal je krijgen kreng.... Voor het zelfde geld blijf ik hartstikke doof...

Arnold: (*staat op*) Ho ho, wat is hier aan de hand? (*Ruud de weg versperrend*) Laat je zuster met rust, die heb je alleen maar geroepen.

Ruud: (*verontwaardigd*) Alleen maar geroepen.....Ze zetten haar handen aan m'n oor en riep, (*heel luid*) Opstaan!!!!... Volgens mij zijn me trommelvliezen gescheurd, het suist helemaal. (*laat het kussen vallen en wroet met z'n vingers in z'n oren, dan zijn vader aankijkend*) Maarre... Wat is er met jou gebeurd? Heb je je eigen weer gesneden met scheren, of ben je uitgeschoten met piepers jassen.

Anja: (*gaat weer zitten*)(*lachend*) Nee, de piepers waren al gejest, die waren al gekookt ook, hij heeft ze vannacht al afgegoten. (*tot haar vader*) Niet waar pa, zo was het toch?

Ruud: O ja, daar heb ik niks van gemerkt.

Arnold: (*sarcastisch*) Nee, dat kan ook niet als je niet thuis bent.... Nou is dat niet zo gek hoor, 't was pas half vier en je kunt niet verwachten, dat je dan al thuis bent.

Ruud: Wat gaan we nou krijgen.... (*kijkt z'n vader verbaasd aan*) ga jij in de nacht je bed uit, om te controleren of ik thuis ben?... 'T moet niet gekker worden.

Coby: (*sussend tot Ruud*) Je vader had hoge nood, vandaar dat hij er uit was.

Arnold: (*geërgerd*) Is dat gezeur nou afgelopen. (*kijkt op z'n horloge*) Ik krijg straks belangrijk bezoek en ik wil niet dat mijn lieve zoon en dochter(*kijkt ze om beurten aan*) er dan zo bij lopen.

Anja: (*schenkt thee in. Vrolijk*) Wat is dat eigenlijk voor bezoek.... (*buigt zich naar hem toe*) Je doet zo opgefokt.... Is het de koningin??

Arnold: (*kwaad*) Ik doe helemaal niet opgefokt...En dat bezoek, dat is een projectontwikkelaar.

Coby: (*argwanend*) Wat moet jij met een projectontwikkelaar??

Arnold: (*zelfverzekerd*) Zaken doen..... En het is geen projectontwikkelaar, maar 'n ster.

Anja: (*vragend*) 'N ster?.... Ooooi, je bedoelt, dat het een vrouwelijke ontwikkelaar is..... Zo zo.

Arnold: (*argwanend*) Wat bedoel jij met, zozo?

Anja: Nou....., gewoon..., zozo

Arnold: (*kwaad*) Ik zou willen, dat jullie niet altijd zo negatief reageerde... Het zijn heel belangrijke zaken waar ik mee bezig ben.

Ruud: Hoho, ik heb nog niks gezegd.... Maar ik kan me nog goed herinneren , dat je vorig jaar nog onderuit bent gegaan en dat was ook zo'n pias.

Coby: (*spottend*) Precies.... Het is maar goed, dat de buurman zich er toen mee bemoeid heeft, anders hadden we de rest van ons leven op droog brood gezeten.

Arnold: (*kwaad*) welja, begint maar weer eens over de buurman, die bemoeial.

Anja: (*fel*) Buurman Otto is een hele lieve buurman, het is een schat.

Ruud: Hij mag dan een bemoeial zijn, maar hij heeft je toen toch maar mooi uit de problemen geholpen.

Coby: Zo is het precies, wat dat betreft zou je wel eens wat dankbaarder mogen zijn ten opzichten van je buurman.

Arnold: Phu, het zal wat, die miet... Trouwens, zonder die bemoeial had ik me ook wel gered.

Coby: Ja ja, volgens mij had ie vent je helemaal uitgekleeed.

Anja: (*ondeugend*) Ma toch, Pa laat zich toch niet uitkleden door een vent.

Ruud: (*voor zich uit*) Bij Pa weet je het maar nooit.

Arnold: (*verbolgen*) Maar dat was een vent en geen projectontwikkelaar.

Ruud: (*sarcastisch*) Dat klopt Die vent deed in flessen, in flessentrekkerij... En daar mocht jij hem mee helpen.

Arnold: (*slaat kwaad met z'n vuist op tafel*) Zo is het wel genoeg snotneus. (*op andere toon*) 'N ezel stoot zich geen tweemaal aan de zelfde steen.

Ruud: (*voor zich uit*) 'N ezel niet nee....

Coby: (*verstoord*) Niet zo brutaal Ruud... Je heeft het wel tegen je vader.

Anja: (*vrolijk*) Ma heeft gelijk. (*tot Ruud*) Als jij nou een flinke hap van je boterham neemt, ben jij voorlopig stil. (*tot haar vader*) Je zult je eigen vast niet weer bij je neus laten nemen.... Wat is het voor een vrouw?

Arnold: (*weer enthousiast*) Het is 'n hele bijdehante tante... Mevrouw Top heet ze... een donders handige zakenvrouw(*pocherig*) Daar kan ik nog 'n hoop plezier mee beleven.

Coby: (*verontwaardigd overeind komend*) Hoe bedoel jij dat..... 'n hoop plezier mee beleven??

Arnold: (*verontschuldigend*) Ik bedoel zakelijk... zuiver zakelijk natuurlijk.

Coby: Dat is je geraaie mannetje. (*gaat weer zitten*)

Anja: (*wrevelig*) Hè verdorie... Het lijkt wel of pa niets meer goed kan doen. (*tot haar moeder*) Om het minste vlieg je op de kast.

Coby: (*droog*) We zullen zien wie de minste is, die handige tante Top of ik....

Anja: (*verbaasd*) Niet te geloven.... Op jouw leeftijd en dan nog jaloers?

Coby: (*wrevelig*) Ik ben helemaal niet jaloers... Maar zo als hij over dat mens praat..... (*praat hem na*) Het is 'n hele bijdehante tante...Bah. (*staat op en gaat afruimen*)

Arnold: (*humeurig*) Alles wat ik zeg, wordt verkeerd uitgelegd. Ik bedoel alleen, dat ze het zakelijk goed op 'n rijtje heeft.

Coby: (*loopt met het dienblad naar de keukendeur*) En ik hoop dat jij het zakelijk en privé goed op 'n rijtje heeft. (*gaat af*)

Arnold: (*verbaasd*) Nou, moet je nog peultjes... Wat heeft dat mens nou??

Ruud: (*staat op*) Ik zou het niet weten (*loopt naar z'n kamer*)(*sarcastisch*) Misschien heeft ze wel mensenkennis. (*gaat af*)

Arnold: (*terwijl Ruud afgaat. Kwaad*) Praatjesmaker

Anja: (*staat op en gaat achter haar vader staan*) Ma bedoelt het vast niet zo, ze is alleen bang dat je domme dingen ga doen.

Arnold: (*verontwaardigd*) Ik ben toch geen kind meer... Ik weet best wel wat ik doe....

Anja: (*slaat en arm om z'n nek*) Natuurlijk pa... Hoe laat komt die mevrouw Top?

Arnold: (*kijkt op z'n klokje*) Die kan hier elk moment zijn. (*staat op*) kwart voor tien hebben we afgesproken.

Anja: (*vleierig*) Zeg pa, ik heb nog 'n paar nieuwe schoentjes nodig en een nieuw jurkje en ik heb geen euro meer in m'n zak, heb jij nog wat geld voor mij.

Arnold: Alweer... Je hebt vorige week pas tweehonderd euro gehad.... Is dat alweer op?.

Anja: (*dreinerig*) Daar moest ik al meer dan de helft van aan Ruud geven.

Arnold: Aan Ruud geven.... Waarom??

Anja: (*onzeker*) O, dat had ik al eens van hem geleend.... (*verontwaardigd*) En nou moest die schriep het nog terug hebben ook.

Arnold: (*staat op terwijl hij z'n portemonnee opzoekt*)(*moppert*) Het is tegenwoordig maar gemakkelijk, als je geld nodig hebt, vraag je het maar aan je vader..... Hoeveel denk je nodig te hebben?

Anja: Uh ja...Uh.. met tweehonderd vijftig euro kom ik een heel eind.

Arnold: (*verschrikt*) Wat zeg je??? Tweehonderd vijftig..... Je had het toch over één paar schoenen en één jurkje?

Anja: (*zucht*) Ik hoor het al... mannen weten echt niet wat het allemaal kost tegenwoordig.

Arnold: Natuurlijk weet ik wel wat het kost....maar het hoeven toch geen gouden schoentjes te zijn, of een brokaten jurk.

Anja: (*vleierend*) Toe nou paps, doe niet zo flauw... het is echt allemaal even duur. (*de telefoon gaat*)

Arnold: (*loopt naar de telefoon*)Ja ja, dat zal allemaal wel(*neemt op*) Met Verhoog..... (*vrolijk*) hè, mooie buurmeid van me, ja die is er hoor, daar komt ze. (*geeft de telefoon aan Anja*) Lia, voor jou.

Anja: (*vrolijk*) Ha die Lia..... (*kijkt op haar horloge*) Over tien minuten ben ik klaar.... (*lacht*) Ik ben juist bezig, om het financiële gedeelte te regelen..... (*kijkt naar haar vader*) (*verbaasd*) Wat zeg je.... Heb jij driehonderd euro gekregen. (*zucht*) Ik ben bang, dat ik in het verkeerde huis geboren ben..... Nee laat maar, tot zo. (*legt de telefoon neer*) Wat 'n bofkont. (*tot haar vader*) Driehonderd krijgt zij van haar vader, en ze hoeft niet eens uit te leggen, wat ze er mee ga doen.

Arnold: (*verbolgen*) Zo, is dat zijn manier van opvoeden. (*sarcastisch*) Leuk met ze omgaan dat kan hij niet,.... van z'n humor, moet hij het niet hebben,.... de droogkloot. (*zoekt in z'n portemonnee en geeft wat briefjes aan Anja*) Hier, pak aan.... Driehonderd vijftig euro.... Ik laat me door me buurman niet op mijn kop zitten.

Anja: (*vliegt hem om zijn nek*) O pa, je bent een schat. (*terwijl zij over z'n schouder naar de zaal knipoogt*) Dat had nu echt niet nodig geweest, bedankt. (*geeft hem een kus*)

Arnold: (*met bravoure*) 'Tis al goed meid..... Wat kan mij die paar centen ook schelen.

Anja: (*loopt naar de deur van haar kamer*) Zo is het maar net pa.... Geld is alleen maar het slijk der aarde. (*gaat af*)

Arnold: (*verbolgen*) Hij denkt toch zeker niet, dat ik voor hem onder wil doen. (*krabt zich nadenkend op z'n hoofd*) Ofschoon.... Driehonderd vijftig euro is wel veel geld.

Coby: (*kom tijdens de laatste zin op van uit de keuken*)(*vrolijk*) Inderdaad, dat is veel geld. (*geruststellend*) Maar zoveel heb ik niet nodig hoor.... Ik heb aan de helft genoeg.

Arnold: (*niet begrijpend*) Aan de helft.... Wat bedoel je?

Coby: Ik bedoel, dat ik boodschappen moet gaan doen en dat mijn huishoudgeld op is. (*ze houdt haar hand op*) Dus..... kan ik even vangen.

Arnold: (*verstoord*) Ja hallo zeg, wat denk je wel.... Ik ben de bank van lening niet.

Coby: (*blijft met uitgestoken hand voor hem staan*) Dat klopt, jij bent Arnold Verhoog, jij bent mijn liefhebbende man, die de plicht heeft zijn vrouwtje te onderhouden. (*als hij niet reageert*) Nou, komt er nog wat van??

Arnold: (*schud zuchtend zijn hoofd terwijl hij zijn portemonnee trekt*) Niet te geloven, als dit zo door gaat, dan ben ik gauw ridder te voet. (*kijkt in z'n portemonnee*) hoeveel moet je hebben.

Coby: (*vrolijk*) Dat zeg ik de helft.... Of nee, doe maar tweehonderd euro, dan weet ik zeker dat ik genoeg heb.

Arnold: (*resoluut*) Dat heb ik niet..... Je dochter hebt me al bijna los gemaakt. (*wil z'n portemonnee weer opbergen*)

Coby: (*verontwaardigd*) Ho ho, dat gaat zo maar niet, ik moet geld hebben..... En wat moest Anja met al dat geld doen?

Arnold: Die moest gaan winkelen met Lia..... Ze moest schoenen en een jurkje gaan kopen zei ze.

Coby: (*verbaasd*) En heeft ze daar zoveel geld voor nodig???

Arnold: (*laconiek*) Ja, dat vroeg ik ook al,.... ze zei alleen, dat Lia driehonderd euro had gekregen van haar vader.... En dat ik niet wist wat het allemaal kosten.

Coby: (*sarcastisch*) O ja.... En toen dacht jij, ik geef haar maar vijftig euro meer, want je kan toch niet onderdoen voor je buurman..... Zo is het toch??

Arnold: (*staat onzeker met z'n portemonnee in z'n handen*) Nou ja, ik dacht dat ... Ik bedoel....Misschien is het allemaal wel erg duur en.....

Coby: (*valt dreigend in*) Wat ben je toch ook 'n oen hè.... Je laat je uitspelen door je kinderen. (*de bel gaat ze loopt naar de deur*) hier is het laatste woord nog niet over gevallen. (*gaat af om open te doen*)

Arnold: (*bedenkkelijk*) Misschien ben ik wel een beetje als te royaal geweest... Iets minder had waarschijnlijk ook wel gekend. (*dan zelfverzekerd*) Afijn, gedane zaken nemen geen keer..... En onder doen voor m'n buurman dat nooit...(*gaat weer zitten*)

Lia: (*kom op met Coby*)(*vrolijk*) Goeie morgen buurman. (*kijkt hem aandachtig aan*) (*lachend*) Loopt u tegenwoordig reclame voor hansaplast?

Arnold: (*niet begrijpend*) Hansaplast.... Hoezo? (*herinnert zich nu*) O, je bedoelt.... Nee hoor, ik heb me gesneden met scheren. (*betast z'n kin*)

Lia: (*ernstig*) Zo, dat is dan nogal raak geweest zeker.

Arnold: Dat kan je wel zeggen ja. (*luchtig*) Maar goed ik zeur daar niet over. (*staat op en kijkt in de spiegel, terwijl hij voorzichtig z'n kin betast.*)

Coby: (*met een knipoog tot Lia*) Het is 'n flinke kerel die buurman van jou, 'n keiharde, die teut niet zo gauw.....

Lia: Nee, dat blijkt.... (*tot buurman*) Flink hoor van u.

Arnold: (*pocherig*) Ach, ik schep er niet over op, maar ik heb nu eenmaal een hele hoge pijngrens.

Lia: (*meespelend*) Dat moet haast wel ja. (*tot Coby*) Ik zou met Anja naar de stad gaan, is ze al klaar?

Coby: Ze is op haar kamer, ze zal zo wel komen. (*opent de deur en roept*) Anja, ben je al klaar, Lia is hier.

Anja: (*roept vanaf haar kamer*) Joehoe, Ik kom er aan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto